

18. juulil 2012 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Itaalia Vabariik

(Kohtuasi C-344/12)

(2012/C 287/49)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: D. Grespan ja G. Conte)

Kostja: Itaalia Vabariik

Hageja nõuded

— tuvastada, et kuna Itaalia Vabariik ei ole ettenähtud tähtaja jooksul võtnud kõiki vajalikke meetmeid 19. novembri 2009. aasta otsuse K(2009) [8112], mis käsitleb riigiabi nr C 38/A/2004 (ex NN 58/2004) ja nr C 36/B/2006 (ex NN 38/2006), mida Itaalia andis äriühingule Alcoa Trasformazioni, siis on Itaalia Vabariik rikkunud selle otsuse artiklitest 2, 3 ja 4 ning ELTL artiklist 288 tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Itaalia Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjoni hagi osutab, et Itaalia Vabariik on rikkunud komisjoni otsust, mis käsitleb ebaseadusliku riigiabi andmist äriühingule Alcoa.

Esiteks pidi Itaalia nimetatud otsuse artikli 4 alusel 20. jaanuariks 2010 tegema komisjonile teatavaks tagastamisele kuuluva abi kogusumma, otsuse täitmiseks vastu võetud ja kavandatud meetmed, samuti esitama dokumendid, mis tõendavad, et abisaajale on antud korraldus abi tagasi maksta. Teiseks oli Itaalia sama otsuse artiklite 2 ja 3 koostoimes kohustatud abisaajalt abi tagasi nõudma hiljemalt 20. märtsiks 2010.

Käesolevas asjas hagi esitamise kuupäevaks ei olnud kostja veel võtnud kõiki mainitud kohustuste täitmiseks vajalikke meetmeid.

19. juulil 2012 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Itaalia Vabariik

(Kohtuasi C-345/12)

(2012/C 287/50)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: E. Montaguti ja K. Herrmann)

Kostja: Itaalia Vabariik

Hageja nõuded

— tuvastada, et kuna Itaalia Vabariik ei näinud ette energiatõhususe sertifikaadi andmise kohustust hoone müügi või rentimise korral vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2002. aasta direktiivi 2002/91/EÜ ehitiste energiatõhususe kohta ⁽¹⁾ artiklites 7 ja 10 sätestatud nõuetele ja tingimustele, siis on ta rikkunud kohustusi, mis tulenevad selle direktiivi artikli 7 lõigetest 1 ja 2 ning artiklist 10 koostoimes Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. mai 2010. aasta direktiivi 2010/31/EL hoonete energiatõhususe kohta ⁽²⁾ artikliga 29;

— tuvastada, et kuna Itaalia Vabariik ei teatanud kõikidest artikli 9 ülevõtmise meetmetest, siis on ta rikkunud kohustusi, mis tulenevad sama direktiivi artikli 15 lõikest 1 koostoimes Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. mai 2010. aasta direktiivi 2010/31/EL hoonete energiatõhususe kohta artikliga 29;

— mõista kohtukulud välja Itaalia Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi 2002/91/EÜ ülevõtmise tähtaeg möödus 4. jaanuaril 2006. Selle direktiivi artiklite 7–9 ülevõtmise tähtaeg möödus 4. jaanuaril 2009 ning komisjon leiab, et direktiivi 2010/31/EL artikkel 28, mis lubab energiatõhususe sertifikaadi andmise kohustuse täitmist edasi lükata, ei hõlma sertifikaate, mis on juba väljastatud või tuleb väljastada osutatud direktiivi artikli 7 lõike 1 alusel.

Käesolevas asjas hagi esitamise kuupäevaks ei olnud kostja kõiki direktiivi ülevõtmiseks vajalikke meetmeid veel vastu võtnud.

⁽¹⁾ EÜT L 1, lk 65; ELT eriväljaanne 12/02, lk 168.

⁽²⁾ ELT L 153, lk 13.

DMK Deutsches Milchkontor GmbH (varem Nordmilch AG) 19. juulil 2012 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 22. mai 2012. aasta otsuse peale kohtuasjas T-546/10: Nordmilch AG versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

(Kohtuasi C-346/12)

(2012/C 287/51)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: DMK Deutsches Milchkontor GmbH (varem Nordmilch AG) (esindaja: advokaat W. Berlit)

Teised menetlusosalised: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused). Lactimilk SA

Apellandi nõuded

- tühistada Üldkohtu 22. mai 2012. aasta otsuse T-546/10) resolutsiooni punktid 1 ja 2;
- rahuldada täies ulatuses esimeses kohtuastmes esitatud hagi nõuded;
- mõista apellandile kogu käesolevas menetluses tekkinud kohtukulud välja Lactimilk, SA-lt.

Väited ja peamised argumendid

Vaidlustatud Üldkohtu otsust tuleb tühistada, kuna Üldkohus eksis, kui ta leidis, et apellandi taotletud kaubamärk ja Lactimilk SA-le kuuluvad kaubamärgid on sarnased. Nimelt eksis Üldkohus, kui ta jättis võrdlemata vastandatud kaubamärkides ja taotletud või täpsemalt registreeritud kaubamärgis kasutatud kirjapildi (nimelt suurtähtkirjas) ja hindas selle asemel segiajamise tõenäosust mõlema kaubamärgi osas ühe teise kirjapildi alusel. Sellega moonutas Üldkohus faktilisi asjaolusid. Lisaks eksis Üldkohus, kui ta leidis, et taotletud kaubamärgis on rõhk teisel silbil, olgugi et taotletud kaubamärk on kirjutatud suurtähtkirjas, mistõttu hispaania keelekäsitluse kohaselt ei saa asuda seisukohale, et rõhk asub üksnes teisel silbil.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg (Luksemburg) 20. juulil 2012 — Caisse nationale des prestations familiales versus Ulrike Wiering, Markus Wiering

(Kohtuasi C-347/12)

(2012/C 287/52)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Caisse nationale des prestations familiales

Vastustajad: Ulrike Wiering, Markus Wiering

Eelotsuse küsimus

Kas arvutades võimalikku diferentseeritud lisahüvitist, mida maksab töökohariigi pädev asutus vastavalt nõukogu 14. juuni 1971. aasta määruse (EMÜ) nr 1408/71⁽¹⁾ sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate ja nende pereliikmete suhtes muudetud redaktsiooni artikli 1 punkti u alapunktile i, artikli 4 lõike 1 punktile h ja artiklile

76 ning nõukogu 21. märtsi 1972. aasta määruse (EMÜ) nr 574/72, millega määratakse kindlaks määruse (EMÜ) nr 1408/71⁽²⁾ sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate ja nende pereliikmete suhtes rakendamise kord, artikli 10 punkti b alapunktile i, tuleb sama laadi perehüvitistena arvesse võtta kõiki hüvitisi, mida saab sisserännanud töötaja perekond elukohariigis ning milleks käesoleval juhul on Saksamaa õigusaktides ette nähtud *Elterngeld* ja *Kindergeld*?

⁽¹⁾ ELT L 149, lk 2.

⁽²⁾ ELT L 74, lk 1.

Euroopa Liidu Nõukogu 16. juulil 2012 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 25. aprilli 2012. aasta otsuse peale kohtuasjas T-509/10: Kala Naft versus nõukogu

(Kohtuasi C-348/12 P)

(2012/C 287/53)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: M. Bishop ja R. Liudvinaviciute-Cordeiros)

Teised menetlusosalised: Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Teheran, Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

- tühistada Üldkohtu (neljas koda) 25. aprilli 2012. aasta otsus kohtuasjas T-509/10;
- teha vaidluses lõplik kohtuotsus ja jätta vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata Kala Nafti hagi nõukogu kõnealuste aktide vastu või teise võimalusena jätta hagi põhjendamatus tõttu rahuldamata;
- mõista Kala Naftilt välja nõukogu kohtukulud, mis tekkisid esimeses kohtuastmes ja käesoleva apellatsioonkaebusega seoses.

Väited ja peamised argumendid

Nõukogu leiab, et Üldkohus on viidatud kohtuotsuses kaks korda õigusnormi rikkunud ja et seega tuleks nimetatud kohtuotsus tühistada.

Esiteks leiab nõukogu, et Üldkohus on õigusnormi rikkunud, kuna kohus ei jätnud vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata äriühingu Kala Naft esitatud hagi, ehkki see äriühing on nõukogu arvates Iraani valitsuse allüksus.